

Andrzej Bąkowski

Wieczór refleksji Warszawskiej Adwokatury

Palestra 49/5-6(557-558), 299-301

2004

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

Członkami Komisji Rewizyjnej Izby Adwokackiej w Warszawie zostali wybrani: adw. Dębowski Rafał, adw. Jamrozińska-Toczyska Mirosława, adw. Kosiński Waldemar, adw. Kurmanowicz Bożena, adw. Malecha Stanisław, adw. Okapiec Bogusław.

Zastępcami członków Komisji Rewizyjnej zostali wybrani: adw. Mazur Marcin, adw. Wołodkiewicz Grażyna.

Delegatami na Krajowy Zjazd Adwokatury zostali wybrani: adw. Andrzejewski Piotr, adw. Antoszewski Maciej, adw. Bafia Paweł, adw. Banaszczyk Zbigniew, adw. Barański Włodzimierz, adw. Bąkowski Andrzej, adw. Bednarkiewicz Maciej, adw. Boszko Krzysztof, adw. Brydak Jacek, adw. Ciećwierz Paweł, adw. Drzewiecki Zbigniew, adw. Filipowski Robert, adw. Frączak Leszek, adw. Gintowt Ziemisław, adw. Gujski Waldemar, adw. Helsztyński Przemysław, adw. Hermeliński Wojciech, adw. Hryniewicz Anna, adw. Jacyna Jakub, adw. Jacyno Stefan, adw. Jaworski Czesław, adw. Jezierski Piotr, adw. Kacprzycki Andrzej, adw. Kamiński Tadeusz, adw. Kleiber Krystyna, adw. Komorowski Krzysztof, adw. Komorowski Maciej, adw. Kruszyński Piotr, adw. Krysztofowicz Leon, adw. Krzemiński Zdzisław, adw. Krzywicki Jerzy, adw. Kuczyński Józef, adw. Kuczyński Krzysztof, adw. Kujawa Jacek, adw. Kulisiewicz Jacek, adw. Lagut Andrzej, adw. Łepkowski Antoni, adw. Majewski Grzegorz, adw. Markiewicz Stanisław, adw. Mazurkiewicz Marek, adw. Michałowski Andrzej, adw. Mikke Stanisław, adw. Naumann Jerzy, adw. Nowakowska-Zimoch Jolanta, adw. Olchowicz Zygmunt, adw. Opalska Elżbieta, adw. Orliński Andrzej, adw. Piesiewicz Krzysztof, adw. Romańczuk Henryk, adw. Rościszewski Andrzej, adw. Ry-mar Stanisław, adw. Sandomierski Andrzej, adw. Siciński Ryszard, adw. Sienkiewicz Zofia, adw. Sikorski Piotr, adw. Sobocińska-Lorenc Anna, adw. Sokołowska Beata, adw. Stawicka Ewa, adw. Stępiński Krzysztof, adw. Sterniak-Kujawa Joanna, adw. Stokłosa Elżbieta, adw. Szczepiński Wiesław, adw. Śniechórski Stanisław, adw. Tomaszek Andrzej, adw. Tomaszewski Andrzej, adw. Trela Jacek, adw. Ufnal Adam, adw. Warfołomiejew Andrzej, adw. Wiatrzyk Tadeusz, adw. Wierzbowski Krzysztof, adw. Wołodkiewicz-Jacyna Ewa, adw. Zakrzewski Antoni.

Jacek Trela

WIECZÓR REFLEKSJI WARSZAWSKIEJ ADWOKATURY

Już troszkę za nami, w lekkiej mgiełce wspomnień, korporacyjna uroczystość związana z utworzeniem przed 85 laty w dniu 1 stycznia 1919 roku Izby Adwokackiej w Warszawie. Powstanie Izby stało się możliwe dzięki Statutowi Tymczasowemu palestry Państwa Polskiego, który wprawdzie ogłoszony 30 grudnia 1918 r. wszedł w życie właśnie 1 stycznia 1919 r. Żaden z późniejszych, dość licznych przecież w minionych dziesięcioleciach aktów prawnych regulujących ustrój adwokatury, nie dorównywał Statutowi klarownością, racjonalną oszczędnością tekstu, precyzją i mądrością rozwiązań instytucjonalnych. Odrodzona po 123 latach niewoli Rzeczypospolita zaufała adwokaturze, która znajdowała się w czołówce pol-

skich elit walczących o wolność narodową i społeczną i skroiała środowisku adwokackiemu ustrój samorządowy pierwszej próby. Szczycimy się tym, i słusznie, że pod Statutem widnieje podpis Naczelnika Państwa Józefa Piłsudskiego. Był to zatem akt prawny, ogromnego, państwowego znaczenia.

Obchody Jubileuszu odbyły się w dniu 11 marca br. w nastrojowej Sali Portretowej Galerii Porczyńskich w Warszawie, gdzie pośród znakomitych dzieł sztuki malarzkiej znajdowały się również popiersia dwu wspaniałych Polaków XX i XXI wieku, Ojca Św. Jana Pawła II i ks. Kardynała Prymasa Polski Stefana Wyszyńskiego.

W spotkaniu jubileuszowym wzięli licznie udział adwokaci warszawscy różnych pokoleń i nasza młodzież aplikancka, zaproszeni goście: Prezesi NRA – adw. Stanisław Rymar, dr Kazimierz Łojewski, Maciej Bednarkiewicz i Czesław Jaworski, przedstawiciele Okręgowych Rad Adwokackich, sądownictwa, korporacji radcowskiej i notarialnej, rady komorniczej.

Uroczystość jubileuszową rozpoczął Dziekan Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie adw. Jacek Trela podkreślając w swoim wystąpieniu wybitną rolę warszawskiej adwokatury w życiu Odrodzonej Adwokatury Polskiej i Państwa Polskiego. Dalsze prowadzenie spotkania Dziekan powierzył adw. M. Ślusarkowi z Koła Młodych Adwokatów przy ORA w Warszawie.

Wykład na temat historii adwokatury warszawskiej wygłosił adw. dr Zdzisław Krzemiński, autor wydanego z okazji jubileuszu znakomitego opracowania.

Chwilami w tej pięknej Sali wykład miał charakter wywoływania duchów koryfeusza adwokatury, czasami apelu poległych. Przecież adwokaci to uczestnicy kilku powstań narodowych, w szczególności żołnierze Powstania Warszawskiego, przedtem wojny bolszewickiej w 1920 r., Kampanii Wrześniowej, dwu Wielkich Wojen Światowych, w II Rzeczypospolitej działacze państwowi i społeczni, ministrowie, posłowie, senatorowie, prezesi Sądu Najwyższego i tegoż Sądu sędziowie i wielu innych instancji sądowych, profesorowie wyższych uczelni, prokuratorzy. To oni zasilali kadry całego wymiaru sprawiedliwości, w ten sposób budowali wielkość adwokatury. Nie bez powodu przy różnych okazjach do tej wielkości odwołuje się Dziekan Warszawskiej Izby i do niej adwokaturę wzywa. To adwokaci w dużej liczbie budowali polskie Państwo Podziemne, jego sądownictwo specjalne i prokuratury wojskowe, aby te, dbając o honor Polaków, zapobiegały w czasie okupacji hitlerowskiej zdarzającym się czasem czynom nikczemnym. To adwokat warszawski stał na czele wojskowego wymiaru sprawiedliwości w Polskich Siłach Zbrojnych na Zachodzie. To adwokaci polscy i warszawscy ginęli w różnych miejscach kaźni dwu totalitaryzmów. Czy to był przypadek, że tacy oni byli, ci nasi wielcy poprzednicy? Nie, to nie był przypadek, bo tak ich uformowała polska adwokatura, to w jej szkołach i praktyce, tego się nauczyli. Byli zawsze tam gdzie ich potrzebowała Ojczyzna. W tzw. moskiewskim procesie 16., najlepiej bronił się działacz polskiego Państwa Podziemnego, który był adwokatem i zrezygnował z serwilistycznych wobec moskiewskiego trybunału usług sowieckiego „adwokata”. Tacy oni byli.

Wysłuchany wraz z innymi w ton wystąpienia adwokata Krzemińskiego, czułem się niepomiaralnie szczęśliwy, że przed półwieczem Warszawska Izba Adwokacka przyciągnęła mnie pod swój dach, w swoje szeregi, stworzyła mi na okres PRL-u wolną, mniejszą Ojczyznę.

Tak obchodzony Jubileusz Izby Warszawskiej, bez bębnow i fanfar, merytoryczny, skupiony, refleksyjny, odwołujący się do adwokackiej tradycji i historii, wpisuje się dobrze w obecną chwilę poważnych zagrożeń dla istoty zawodu wyrażającej się w jego samorządzie. Czy spodziewaliśmy się, po okresie stanu wojennego, zapisa- nia pięknej karty opozycyjnej wobec zwyrodniałego systemu politycznego, że w wolnej Polsce będziemy musieli otwierać ciągle nowe fronty obrony adwokackich imponderabiliów? Obrony fundamentu istnienia adwokatury, jakim jest tajemnica adwokacka? Ludzie bez wyobraźni, legislatorzy, pożałuj Boże, uchwalają ustawy, które mogą przekreślić sens istnienia adwokatury. Nie dajmy sobie wmówić partyj- nym populistom, którzy chcą odebrać adwokaturze wpływ na przyjęcia aplikan- tów, egzaminy adwokackie, że jesteśmy zawodem egoistycznym, zamkniętym. Przeczy temu cała historia adwokatury. My interes adwokatury rozumiemy szerzej niż „reformatorzy”. Jesteśmy otwarci. Kształcimy i będziemy nadal kształcić dla potrzeb społecznych, dla obrony praw i wolności obywatelskich typ adwokata nie- zależnego, odważnego, nieulegającego presji wpływów zewnętrznych. Świetnie przygotowanego do europejskich wyzwań.

Jubileusz warszawskiej adwokatury skłania do refleksji nad dalszym istnieniem i rozwojem tego zawodu. Odbył się pod niepisany hasłem, iż adwokatura war- szawska zawsze służyła dobrze pojętemu interesowi narodowemu i społecznemu i nadal taką drogą chce podążać. W swojej tradycji ma drogowskazy, które ją prowa- dzą w dobrym kierunku.

Bankiet, który zakończył uroczystość jubileuszową, odbył się w miłej, rodzinnej atmosferze.

Pozostaje złożenie serdecznych słów podziękii organizatorom tego adwokac- kiego święta, Okręgowej Radzie Adwokackiej w Warszawie, jej Dziekanowi adw. Jackowi Treli, Kołu Seniorów Warszawskich z Kolegą Adwokatem Stanisła- wem Śniechórskim w pierwszym rządzie. Adw. Zdzisław Krzemiński swoją nową publikacją opracowaną z okazji Jubileuszu 85-lecia powstania Izby War- szawskiej, wydaną przez Wydawnictwo C. H. Beck, w pięknej szacie graficznej, ze znakomitą treścią, z licznymi przypisami zrobił nam wszystkim świetny pre- zent. Publikację autor opatrzył mottem „*To opracowanie poświęcam tym poko- leniom adwokatów, którzy z poświęceniem walczyli o wolną i niezawisłą adwo- katurę posiadającą własny samorząd*”. Opracowanie Z. Krzemińskiego poprze- dził przedmową Dziekan ORA w Warszawie adw. Jacek Treła podkreślając jej walor historyczny i dydaktyczny dla członków adwokatury Izby Warszawskiej i adwokatury ogólnopolskiej.

Andrzej Bąkowski